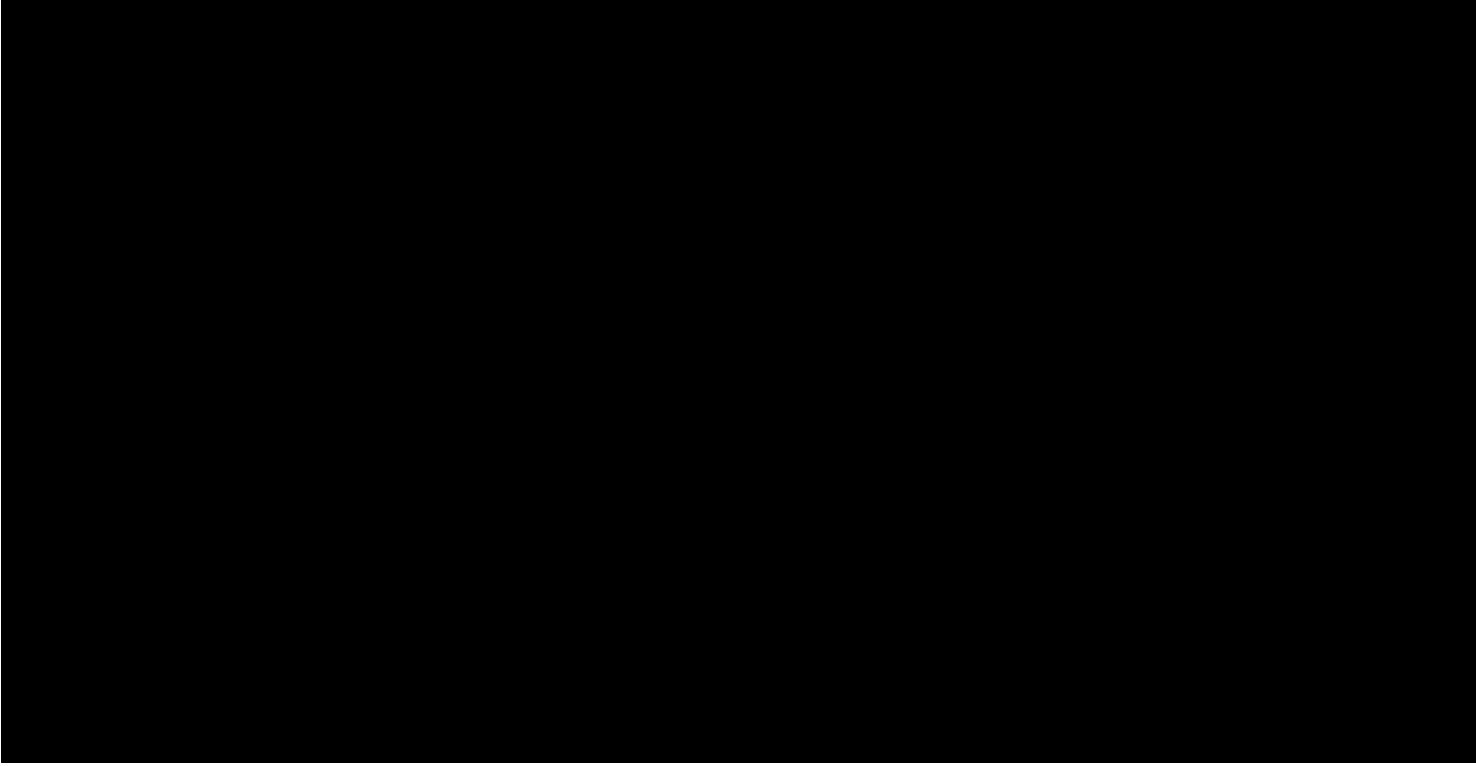

-0000000 0.0.0000000000 '00000000000'00000000 00000000000000000000 '000000'00000000 0000000000
00000000000 00000000000. -

1.

முன்னறேற்ச சனேனை ஒன்று மஃவலகும் வாழ்ந்திட
மஃடத்தனம் யாவு நிர் மஃலமாகிவீ ழந்திட
முன்னறேற்ச சலெலுகின்ற முகஃர்த்தம் இஃது ததோழர்காள்
முடியரசும் மஃதலரசும் மஃபிந்து பஃடியாகுது!
பின்னறேற் பஃரெலெலாம் விழி பிதுங்குகின்றனர்
பீ ஃடகைஃகு மஃபிவஃ வந்தததே யனென்று கவலஃகனார்!
இன்னாளபஃலொருநாள் இன்று வரயிலெலையே
இததருணம் எழுந்திஃடுக, எங்கள் சனேனை சஃரேந்திட!

2.

எங்கள் சனேனை அசச்சமனெஃபதனென்றுமறியாதது.
எஃஃடுத் திகஃகும் அதன் ஒலியே மஃஃபி முழங்குகின்றது!
மங்கிநிறஃகும் பாசிசத்தமணஃணிடத்தே பஃததைதுஃபிபின்

மரணக் தம் பாடும் வரலையுக்கு இல்லையே!
எங்கும் அடிமை சூரண்டல் என்கும் பிசாசுதீ யந்து மாயந்து
இவ்வாலக மகர்களில்லாம் ஒரு சமானமாகினால்
துங்கமான எம்படையின் வற்றி அதுவாகுமே!
துகளிலாத புது உலகம் தோன்றல் வணேட்டும் என்பமே!

3.
ஒளி மிகுந்த அப்புதிய லோகத் தன்மை கடைபீ ரே!
ஒரு வறுமை ஓலமில்லை ஒரு கவளம் உணவிற்காய்
விழுவதில்லை அங்கு மாதர் விபசாரக் குழியுளே!
விளையு நாட்டாத திறமை ஒன்றும் வீணாய்ப் போவதில்லையே!
அழகு கலை என்பதில்லாம் ஒரு கட்டம் சிலவரின்
ஆடம்பர அலங்காரம் அல்ல அங்கு சோம்பலின்
விளைவதன்று மக்களது உயர்ந்த சிலவம் கலை என
விளங்கும் மக்கள் வாழுகின்ற புதியலோகம் வாழ்கவே!

4.
அடிமையது அழுகையோடு ஆண்டையது அதட்டலும்
அங்கழைந்துமறந் ததுவே! வியர்வையெனும் பாய்ச்சித் தன்
உடலதனை எருவதாகி விளைவுசெய்து பின்னரும்
உணவிலாத மடிந் தொழியும் ஊமை மகன் இல்லையே!
படியில் நாடும் மிடையே பதுங்கிச் சூரண்டல் என்பது
பழங்கதையாய் இருக்கும் அந்தப் புனிதலோகம் தோற்றிடும்
கடமை தாங்கி எழுந்து சிலலும் சனேதைனை வாழ்த்துவோம்!
காளையீ ர்! நீரும் அந்தச் சனேயோடு சேரீர்!

நன்றி: 'பாரதி' சஞ்சிகை.

